

Whispers OF THE Wounded

காயப்பட்டவர்களின்
முணுமுணுப்புகள்

8 Prayers for Healing in Hidden Wounds

மறைந்த காயங்களில் குணமடைய 8 ஜெபங்கள்

These prayers were born in the long night of the soul— in seasons of hidden tears and unspoken grief, when rejection wore many faces: overqualified yet unwanted, unqualified yet burdened with vision, passed over, misunderstood, cast aside.

They rose from the crucible of countless small deaths— micro-wounds of daily despair, macro-shadows of loss and isolation, emotional tempests, spiritual wilderness, physical darkness that words fail to name.

Yet in the deepest valley, a whisper remained: “Thank You, Father.”

These letters to Heaven were penned not in triumph, but in trembling trust— raw, unpolished, honest before the Throne.

And now, by the mercy of the Father, in the Name of the Lord Jesus Christ, and through the fire of the Holy Spirit, these private cries are released as public light— that any fellow traveler in the shadows might find companionship on the road, and glimpse the dawn that always follows the darkest hour.

May every reader who opens these pages hear the same gentle voice that carried the writer: “You are not alone. I have heard every prayer. The morning comes.”

To the glory of the One God— Father, Son, and Holy Spirit— whose perfect Oneness turned my midnight into song.

Amen.

இந்த ஜெபங்கள் ஆத்துமாவின் நீண்ட இரவில் பிறந்தன— மறைந்த கண்ணீர்களும் பேசப்படாத துயரங்களும் நிறைந்த காலங்களில், நிராகரிப்பு பல முகங்களை அணிந்திருந்தபோது: அதிக தகுதியுடையவனாக இருந்தும் விரும்பப்படாதவன், குறைந்த தகுதியுடையவனாக இருந்தும் பார்வையால் சுமக்கப்பட்டவன், புறக்கணிக்கப்பட்டவன், தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டவன், ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டவன்.

அவை எண்ணற்ற சிறு மரணங்களின் உலையிலிருந்து எழுந்தன— தினசரி துயரத்தின் சிறு காயங்கள், இழப்பு மற்றும் தனிமையின் பெரிய நிழல்கள், உணர்ச்சிக் காற்றழுத்தங்கள், ஆவிக்குரிய பாலைவனங்கள், சொற்களால் விளக்க முடியாத உடல் இருள்.

ஆனால் ஆழ்ந்த பள்ளத்தாக்கிலும், ஒரு முணுமுணுப்பு இருந்தது: “நன்றி, பிதா.”

இந்த சொர்க்கத்திற்கான கடிதங்கள் வெற்றியில் எழுதப்படவில்லை, ஆனால் நடுங்கும் நம்பிக்கையில்— மூலமானவை, பளபளப்பற்றவை, சிங்காசனத்திற்கு முன் நேர்மையானவை.

இப்போது, பிதாவின் இரக்கத்தால், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில், பரிசுத்த ஆவியின் தீயால், இந்த தனிப்பட்ட அழகைகள் பொது ஒளியாக வெளியிடப்படுகின்றன— நிழல்களில் பயணிக்கும் எந்த சக பயணியும் பாதையில் தோழமையைக் காணட்டும், மிக இருண்ட மணிநேரத்திற்குப் பின்னர் எப்போதும் வரும் விடியலைப் பார்க்கட்டும்.

இந்த பக்கங்களைத் திறக்கும் ஒவ்வொரு வாசகனும் எழுத்தாளரைத் தாங்கிய அதே மென்மையான குரலைச் செவிமடுக்கட்டும்: “நீ தனியாக இல்லை. நான் ஒவ்வொரு ஜெபத்தையும் கேட்டேன். காலை வருகிறது.”

ஒரே கடவுளின் மகிமைக்காக— பிதா, மகன், பரிசுத்த ஆவி— அவருடைய சரியான ஒருமை என் நள்ளிரவை பாடலாக மாற்றியது.

ஆமென்.

24 JAN 2009

[illegible]

25 JAN 2009

[illegible]

26 JAN 2009

[illegible]

28 JAN 2009

[illegible]

29 JAN 2009

[illegible]

மேலே, மகிமையின் மேலே என்மே இறங்கிவந்தும் திருநாளிலே
விம்மலே, கதியில் மகிழ்வேனை உமக்கே கோழ ஸ்ரோத்தாங்கன்
கிணறுவா உமகுடைய நித்திய மகிமையில் என்னை சேர்த்துக்கொள்ளும்
உமகுடைய சித்தியத்தின் பாகையிலே என்னை நடத்தும் எல்லாம்
கோனை, நேற்றையா தினத்தில் நீர் உம்குடைய மகிமையை மெய்ப்படுத்தி
உம்குடைய இணைமரகமும் வல்லமையை என்னில் மெய்ப்படுத்தி
யுதி மகிழ்வுக்கு புரண சித்திக்கு கொடுத்தமைக்காக நன்றி.
கோவாதி கோனை, கிராமாதி கிராமனை எல்லாவற்றிலும் மேலானவரே
உம்குடைய நிதியின் கதியின் எங்குள் மேல் உதிப்பதாக...
உம்குடைய யுதி எங்குள் முகத்தின் மேல் பிரகாசித்த நகரவிப்பதாக
உண்டவரே, அகிராமமானவரே, அமைதியின் தாழ்மையின் அடியாளரே
நான் உம்மை இன்னும் அதிகமாய் நேசித்தேன்.
உம்குடைய நான்மொண்டிடுக்கின்ற நேரம் என்னை என்னை நீர் அருளீர்!
கோனை, கிராமனை எங்குள் உம்குடைய கருணையுள்ளவராய் கருந்தீர்!
அப்பா உம்குடைய, அருளின் கோனை உம்குடைய ஸ்ரோத்தாங்கன்
கோவான நேரத்திலும் என்னை நான்கி வயிற்றுத்தன் உம்குடைய
எல்லாவற்றையும் காட்டுவாய் மேன்மையானவரே யுன்றே அத் உம்குடைய
அகிராம முடிமைமக்களும் மொந்தக்காரரே, அருளுதல் வீற்றிருப்பவரே
உம்மை அல்லவாயா கீர்த்தனம் பாடி உம்குடைய நேர வேண்டும்.
கிணறுவா, உம்குடைய கருணைமகனாய் நீத்தரும் நேருந்தை நீர்ப் வேண்டும்.
அகிராமம் எல்லவரே, அல்லவாயா கருதிக்கு பங்கு உம்குடைய
என்னை உம்குடைய கருணைமகனாய் யாவுற்றிநீரும் மொந்தக்காரரே
உம்மை நான் பாடித்தி போற்றி கருதிக்குப் பாடுகிறேன்.
என்னை உம்குடைய மேலானவைகள் யாவுற்றிநீரும் மொந்தக்காரரே
உம்மை நான் என்னைமும் உம்குடைய கருதிக்கு கருதிக்கு பாடுவேன்
உம்குடைய நான் அகமகிழ்ந்த அன்பு உம்குடைய அன்புக்காரனாய்
கிணறுவா, உம்குடைய கித்தும் என்ன?!. பாடுகரு என்ன?!.
கோவாதி அறிந்தும்மொன்ற வரத்தையாய் கருதிக்கின்றேன்.
கிணறுவா, நீர் உம்குடைய கித்தும் நினைவேற்ற வல்லவரானீர்
கிணறுவா, நான் அன்றும் அகிராமன். உம்குடைய கருதிக்கு என்னை கோவம்!
என் மெய்க்கித்திலே உம்குடைய மெய்க்கித்தியுடைய அகிராமன்
அப்பா அகிராமன், அருளில் உம்குடைய எங்குள்ளவரே கருதிப்பவரே
நீர் பாடுக... உம்குடைய நான்கு பாடி... உம்குடைய அருள உம்குடைய
கிணறுவா, நான்கு முகம் கோவத்தென்றே நேருந்தை கருதி அகிராமன்.
உம்குடைய கோவாதி எங்குள்ள இன்னு பாய்ந்து வரப்படுகே!
உம்குடைய கோவாதிநான் எங்குள்ள கருதிப்படுகிறேன்!
கிணறுவா எங்குள்ள கருதிப்படுகிறேன். கருதிப்படுகிறேன். அகிராமன்!

01 FEB 2009

[illegible]

Whispers of the Wounded

கடவுளின் ஒருமை—பிதா, மகன்,
பரிசுத்த ஆவி—காயப்பட்ட
இதயங்களைத் தொட்டு,
உடைந்தவற்றை மகிமையாக மாற்றுகின்றனர்.